

Lieve familie en vrienden,

Na vier gezellige, volle en inspirerende weken in Nederland, vlogen we op 27 mei met onze jongens terug naar Canada. Inmiddels gaat het 'gewone' leven hier weer zijn gang en willen we het één en ander delen over onze ervaringen. Het doel van onze reis was allereerst familiebezoek en daar hebben we van genoten, maar we vonden het bijzonder dat er ook mogelijkheden waren om wat over ons werk te vertellen en lezingen te doen.

Voor we kwamen, vroegen we ons af of de pro-life boodschap zoals wij die brengen, wel aan zou slaan in Nederland. De cultuur is toch anders dan die in Canada. Maar uit de enquêtes die op scholen, jeugdverenigingen en een studentenkring werden ingevuld, bleek dat dit geen enkel verschil maakt.

Aan het begin van een presentatie vroegen we jongeren om op hun enquêteformulier een nummer te kiezen dat hun mening over abortus weergaf en om dit kort toe te lichten. 0 betekende dat ze altijd voor abortus waren en 10 altijd tegen. De grote meerderheid koos 7, 8 of 9; sommige kozen 10 en een enkeling iets tussen de 0 en 6. Zwangerschap na verkrachting was de meest voorkomende situatie waarin jongeren abortus goedkeurden; ook een handicap van het kindje, de leeftijd van de moeder en enkele andere redenen werden genoemd.

Op het Wartburg College in Dordrecht koos een meisje van 14 een 7 en schreef: *"Soms is abortus noodzakelijk, ook al zou ik het niet aanraden."* Na de presentatie was ze helemaal tegen: *"Ieder mens heeft recht op het leven."*

Op de studentenkring in Capelle aan de IJssel verschoof een 22-jarige van een 8 naar een 10. Voor de presentatie vond hij dat sommige situaties zo moeilijk zijn, dat abortus moet kunnen. Aan het einde van de avond schreef hij, *"Je maakte heel duidelijk dat abortus altijd een menselijk leven beëindigt en dat het onze verantwoordelijkheid is om dat te voorkomen."*

In de Morgenstergemeente in Zoetermeer werd een lezing gehouden op de +16 JV. Een meisje van 18 koos van tevoren een 9 want, zo zei ze: *"Ik kan me voorstellen dat er omstandigheden zijn waarin het gedaan wordt."* Zij en de meerderheid van haar leeftijdsgenoten veranderden die avond echter van gedachten. *"Je hoeft alleen het filmpje over abortus maar te zien. Dan ga je wel anders denken!"*

Twee dagen voor ons vertrek waren we op het Hoornbeeck College in Rotterdam. Een 18-jarige student veranderde zijn 8 na de lezing in een 10. *"In sommige gevallen denk ik dat het is toegestaan,"* schreef hij eerst, maar later: *"Door de beelden en de manier waarop het werd uitgelegd, moet je wel tegen abortus zijn!"*

Het viel ons op dat er in Nederland, net als in Canada, veel onwetendheid is, maar ook behoefte aan juiste informatie. Juist daarom is bewustwording zo nodig. Bewustwording zorgt ervoor dat we ons realiseren wat er precies gebeurt en dat dit verschrikkelijk is. Omdat we allemaal in een land wonen waarin dit toegestaan is, kan niemand zeggen: "dit gaat mij niet aan.." Daarom leidt bewustwording tot actie en gebed.

Stichting Joseba steunt vanuit Nederland het werk van Nick & Maaïke. Uw gift is van harte welkom! Het is ook mogelijk om donateur te worden. Zie hiervoor bijgevoegd machtigingsformulier.

Het was bemoedigend om te zien hoe deze boodschap werd ontvangen, ook door volwassenen. Velen die nog nooit zo bij dit onderwerp hadden stilgestaan of er niet meer zo mee bezig waren, vroegen hoe ze konden helpen, namen kaartjes mee om uit te delen en gaven financiële steun.

Anderen lieten ons weten dat ze ongeboren kinderen, ongewenst zwangere vrouwen en dit werk op zullen dragen in het gebed. Deze reacties kwamen we ook tegen op de 'coffee party' die voor ons geregeld was in Veenendaal. We zijn erg blij met alles wat al ondernomen is om stichting Joseba op te richten én met het feit dat jullie allemaal een steentje bij willen dragen. Hartelijk dank daarvoor!

Sinds we terug zijn, is er in Canada alweer veel gebeurd. In de afgelopen maand gingen teamleden en vrijwilligers vijf dagen per week de straat op om met mensen in gesprek te gaan. Deze 'outreach' collega's waren vooral bij middelbare scholen te vinden. Erika vertelt hierover:

Ik zag een meisje die in de regen stond te bibberen, maar erg geïnteresseerd leek. Onze collega Nicholas zag dit ook en vroeg of ze zijn trui wilde lenen. Ze nam 'm aan en bleef vervolgens luisteren naar wat hij te zeggen had. Toen kwam ze naar mij toe en vroeg of ze naar de plaat op m'n bord mocht kijken. "Bah," reageerde ze vol afkeer. Toen, bijna fluisterend: "Ik ben zwanger." Ik wist even niet wat ik moest zeggen en vroeg: "Wat ben je van plan om te doen?" Ze vertelde dat ze dat niet wist en vooral in de war was over veel dingen... tot vandaag. Nu wist ze wat ze moest doen.

Opnieuw werd een baby gered doordat een jonge moeder zag wat abortus met haar kindje zou doen.

Verder gaven bijna alle nationale media aandacht aan onze projecten en interviewden Stephanie Gray, onze directeur. De CBC (vergelijkbaar met de BBC in Engeland) omschreef CCBR als een jonge, professionele en krachtige groep die steeds zichtbaarder wordt en hun boodschap helder en overtuigend uitdraagt.

Ook reden onze vrachtwagens met platen en informatie continu door Calgary (Alberta) en Toronto (Ontario). Het nummer dat op de achterklep staat werd gebeld door een echtpaar dat een voicemail achter liet. Ze vertelden dat ze een kindje verwachtten, maar dat dit ongewenst was omdat ze daar nog niet aan toe waren. *"Maar nu weten we niet meer wat we moeten doen..."* Zodra dit bericht binnenkwam, belde onze collega Francisco ze terug om even later te horen dat het stel er voor gekozen had om hun kindje te houden.

Daarnaast zijn er e-mails te beantwoorden, telefoontjes te doen, presentaties te houden en maandelijkse vergaderingen bij te wonen. Artikelen worden geschreven, financiën bijgehouden, we proberen mensen te bereiken via de sociale media en onderhouden de website, om maar wat dingen te noemen.

Kortom, er is genoeg te doen. Dit zou niet mogelijk zijn als pro-lifers zoals jullie dit werk niet financieel zouden steunen. Daarom zijn we zo blij met de support uit Nederland, met de deuren die geopend werden en de mogelijkheden die wij hierdoor hebben om deze boodschap verder uit te dragen in Canada. En, wie weet kunnen er door uw steun tijdens een nieuwe reis volgend jaar nog meer jongeren (en ouderen) in Nederland bereikt en bewust gemaakt worden.

We hopen op en bidden om God's zegen hierop!

Nogmaals hartelijk dank en een warme groet van

Nick & Maaike Rosendal